

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 18.06.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в закрито заседание на 18.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

като разгледа дело номер **5043** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

С оглед задължителните указания на ВАС, дадени с решение № 5815 от 13.05.2021г по адм.д. № 11507/ 2020г :

В изпълнение на разпоредбата на чл. 140 от ГПК, съдът

Изготвя следния проектодоклад по делото:

Производството по делото е образувано е по искова молба /ИМ/ с която от С. С. Н. е предявен иск, който съдът квалифицира с правно основание чл.79, параграф 1 и чл.82, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните), по реда на чл.203 и сл. АПК и чл.1 и сл. от ЗОДОВ, за осъждане на ответника Националната агенция по приходите да заплати на ищеца обезщетение в размер на 1000 лева за неимуществени вреди, настъпили от неправомерното бездействие на НАП да изпълни задължението си да защити по сигурен начин данните на ищеца като гражданин, станало причина да бъде допуснат пробив в информационната система на НАП, довело до публичното разкриване на личните данни на ищеца. Претендира се и законната лихва считано от 15.07.2019г до окончателното ѝ изплащане.

С ИМ ищецът твърди, че личните му данни се съхраняват и обработват от НАП, която е администратор на лични данни по смисъла на чл.4, т.7 от Общия регламент за защита на личните данни /ЕС/ 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.16 г. /Общия регламент/. Твърди, че НАП е нарушила задълженията си по чл.59, ал.1, чл.45, ал.1, т.6, чл.64, чл.66, ал.1 и ал.2, чл.67, чл.68 ЗЗЛД, чл.24 и чл.32 от Общия регламент. На 15.07.2019 г. от медиите му станало известно, че при т.нар.“хакерска атака“ от електронните масиви на НАП неправомерно е изтекла информация с голям обем, съдържащи лични данни на множество българи, в това

число и неговите. НАП като държавен орган, отговарящ за приходите на държавата, без които държавата не би могла да функционира, следвало да е осигурила по безупречен начин своята сигурност, респ. в най-голяма степен да гарантира личните данни на гражданите на РБ. Конкретизира, че се оспорва „бездействието на НАП да защити личните му данни и едновременно с това предявява иск за обезщетение на причинените от това бездействие и предизвикано от него разпространение на личните му данни неимуществени вреди.“ Изрично се уточнява, че ответникът НАП макар и да е администратор на лични данни, е бездействал в качеството си на административен орган и носи отговорност по чл.1, ал.1 ЗОДОВ. Конкретното бездействие и нарушение на правни норми се изразявало в това, че НАП по силата на изрична законова разпоредба била длъжна да осъществи поведение /съвкупност от действия/, да предприеме такива мерки, че да гарантира и защити личните данни на ищцата. Съгласно чл.59, ал.1 ЗЗЛД, НАП като администратор на лични данни била длъжна, като отчита естеството, обхвата, контекста и целите на обработването, както и рисковете за правата и свободите на физическите лица, да прилага подходящи технически и организационни мерки, за да гарантира, че обработването се извършва в съответствие с този закон. Същото задължение се съдържало и в чл.24 от Общия регламент, а в чл.32 от него се предвиждали конкретни мерки, които следвало да бъдат взети при администрирането и обработването на лични данни. Тези задължения били въведени, за да гарантират един от основните принципи на обработване на лични данни, прогласен в чл.5, § 1, б.„е“ от Общия регламент.

В случая ответникът не положил достатъчно грижа и не приложил ефективни мерки за защита на сигурността на данните, с което не изпълнил задълженията си по чл.24 и чл.32 от Общия регламент и чл.59, ал.1 ЗЗЛД. Ответникът нарушил и разпоредбите на чл.45, ал.1, т.6 ЗЗЛД, които го задължават личните данни да се обработват по начин, който гарантира подходящо ниво на сигурност, като се прилагат подходящи технологии и организационни мерки; чл.64 ЗЗЛД, който го задължава да извършва оценка на въздействието на предвидените операции по обработването на лични данни върху тяхната защита; чл.66, ал.1 и ал.2 ЗЗЛД, който го задължава отчитайки достиженията на техническия прогрес, разходите за прилагане и естеството, обхвата, контекста и целите на обработването, както и рисковете за правата и свободите на физическите лица, да прилага подходящи технически и организационни мерки за осигуряване на съобразено с този риск ниво на сигурност; чл.67 ЗЗЛД-в случаите на нарушение на сигурността на личните данни, което има вероятност да доведе до риск за правата и свободите на субектите на данни, администраторът без излишно забавяне, но не по-късно от 72 часа след като е разбрал за нарушението, уведомява комисията за него; чл.68 ЗЗЛД-когато има вероятност нарушението на сигурността на личните данни да доведе до висок риск за правата и свободите на субектите на данни, да уведоми субекта на данните за нарушението не по-късно от 7 дни от установяването му. Твърди се, че така изброените нарушения са довели до регламентираното в § 1, т.10 от ДР на ЗЗЛД, вр.чл.4, т.12 от Общия регламент понятие: “Нарушение на сигурността на лични данни“, което означавало нарушение на сигурността, което води до случайно или неправомерно унищожаване, загуба, промяна, неразрешено разкриване или достъп до лични данни, които се предават, съхраняват или обработват по друг начин. В резултат на това били причинени неимуществени вреди, изразяващи в чувството на застрашеност, притеснение, което продължавало, опасение, че с личните му данни ще бъде

злоупотребено, като евентуалните възможности за това са много-да не бъде отчуждено имуществото му, злоупотребено с банковите му сметки или изтеглени кредити от негово име, да не бъде променено гражданското му състояние, да бъде открадната самоличността му и използвана по всевъзможни начини, които биха му навредили. До настоящия момент ищецът срещнал в медиите множество плашещи материали за това как биха могли да бъдат използвани личните му данни. Всичко това натоварвало психически ищеца изключително много. Чувствал се незащитен от държавата. Страхувал се да не бъде изнудван, заплашван, нападнат физически, с оглед изтеклите данни. Тези притеснения повлияли в негативен аспект на нормалния ритъм на живот на ищеца, като е напрегнат, стресиран и уплашен.

В дадения от съда срок е постъпил писмен отговор от ответника с приложения. Прави възражения относно допустимостта и основателността на исковата претенция. Претендира юриск.възнаграждение.

Релевантните факти по предявения иск са:

1/ Бездействие на ответника да изпълни задълженията си по чл.59, ал.1, чл.45, ал.1, т.6, чл.64, чл.66, ал.1 и ал.2, чл.67, чл.68 ЗЗЛД, чл.24 и чл.32 от Общия регламент

2/ Настъпването на заявените с ИМ и уточняващите молби неимуществени вреди;

3/ Пряка причинно-следствена връзка между заявеното фактическо основание на предявения иск-1./ и неимуществените вреди-2/;

Доказателствената тежест за установяване на фактите по т.2 и т.3 е за ищеца.

Доказателствената тежест за установяване на фактите по т.1 е за ответника.

Така разпределена доказателствената тежест между страните съдът обуславя по следния начин:

Когато ищецът е въвел като фактическо основание на предявения от него осъдителен иск бездействие на ответника да изпълни свои законови задължения, което оспорва преюдициално в исковото производство, по отношение на това оспорване, той е в положението на ищец по отрицателен установителен иск. Следователно ответникът е длъжен да докаже отричаното от ищеца надлежното изпълнение на задълженията.

Ответникът следва да установи липса на нарушение, че не е отговорен за събитието, причинило вредата, че съгласно чл.24 § 2 и § 3 е предприел подходящи политики за защита данните и придържането към одобрени кодекси за поведение или одобрени механизми за сертифициране и прилагането на конкретни подходящи технически и организационни мерки, съобразени с конкретните рискове.

УКАЗВА на ответника във връзка с носената от него доказателствена тежест, че за установяване изпълнението на задълженията му по т.1 са необходими специални знания от специалност „киберсигурност“, с които съдът не разполага, поради което ако прецени за необходимо да поиска допускане извършването на съдебно-техническа експертиза, като съобрази и указанията на ВАС дадени с решение № 5815 от 13.05.2021г по адм.д. № 11507/ 2020г относно въпросите които следва да се изяснят с нея.

Ищецът следва да установи в какво се изразява бездействието на ответника да изпълни задължения, произтичащи от Общия регламент за защита на личните данни.

За установяване на групите факти, за които всяка от страните носи

доказателствена тежест, са направени доказателствени искания.

Делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание.

Водим от горното , съдът

О П Р Е Д Е Л И:

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание на 24.11.2021 г. от 10,30 часа, за която дата да се призват конституираните при предходното разглеждане на делото страни

1. Ищец: С. С. Н..

2. Ответник: НАП

3. Прокуратурата на Р България чрез Софийска градска прокуратура, като на СГП следва да се връчи препис от исковата молба и всички приложени документи и отговора на ответника.

ПРИКАНВА страните към споразумение.

ПРИЕМА проект за доклад съобразно обстоятелствената част на определението

За изясняване спора от фактическа страна, съдът ще ползва всички събрани и приети при предходното разглеждане на делото писмени и гласни доказателства.

Да се изпрати на страните и на СГП препис от определението, които могат да вземат становище във връзка с дадените указанията и проекта доклада по делото, съответно да предприемат необходимите процесуални действия.

Определението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: